

פתגם השבוע בענייני גאולה

. . ואולי יש לומר, שמה שכתוב במדרש ש"בשעה שמלך המשיח בא עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם", קאי על בית המקדש זמקדש מעט שבחוץ לארץ [בהערה: ועפ"ז יומתק הדיוק "עומד על גג בית המקדש" - ש"גגות לא נתקדשו" (רמב"ם הל' בית הבחירה פרק ו' הלכה ז'), שרומז על חו"ל בערך לקדושת א"י] שהוא במקום המקדש בירושלים ("שנסע מקדש וישב שם"), כי, לאחר שמקדש העתיד יתגלה וירד למטה לא יהי צורך להשמיע לישראל "הגיע זמן גאולתכם".

(קונטרס בעניין מקדש מעט זה בית רבינו שבבבל)

כ"ק אדמו"ר מהורשי"ב

כי תבואו אל הארץ . . ושבתה הארץ שבת לה' (שם, ב)
בנשמות ישראל ישנם שני סוגים - נשמות הנקראות ישראל, ונשמות הנקראות יעקב. בהתאם לכך מדברים הפסוקים על שתי בחינות אלו: "כי תבואו אל הארץ" - ומיד - "ושבתה" - מדבר בנשמות הגבוהות שבבחינת ישראל. ואילו המשך הפסוקים: "שש שנים תזרע שדך" - ורק אחר כך - "ובשנה השביעית שבת לה'" - מדבר בעבודת הנשמות שבבחינת יעקב.

(על פי 'המשך תרס"ו' ע' רכח)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם (שם, נה)
כל אחד ואחד מישראל הוא עבד ה', ובגזירת מלכא עילאה קדישא ניתן לו כח ועזו להאיר חלקו בעולם בקיום התורה ומצוות. מעלתן של ישראל כמו שהיא בעצמותו ומהותו ית' היא שהן עבדים. - כל אחד ואחד מישראל הוא עבד ה' אשר בכתו ויכלתו להאיר אור תורה ומצוה בחלקו בעולם. וכל המקיים חובתו, ה' עוזר לו.

(על פי 'ספר המאמרים תרפ"ז' ע' קנפ)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ושבתה הארץ שבת לה' (שם, ב)
תוכן הענין של מצוות השמיטה הוא: דורשים מיהודי שפעם אחת בשבע שנים הוא יפרד מכל הענינים והצרכים הארציים, כך שלא יהי לו עסק עם מלאכות הארץ הקשורות עם הלחם שעליו יחי' האדם, אלא עליו להסתמך לחלוטין על הקב"ה, שהוא יתן לו את פרנסתו למעלה מהטבע.

(לקוטי שיחות' חלק א' ע' 274 - תרגום חפשי)

כ"ק אדמו"ר הזקן

את שבתותי תשמורו (כו, ב)

הנה פירוש שבתותי הם שתי שבתות. שאמרו רז"ל: "אמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחאי אלמלי משמרין ישראל שתי שבתות כהלכתן מיד נגאלין". והיינו שתי בחינות שבת שיש בכל שבת. וכמו שכתוב: "עולת שבת בשבתו". והיינו כמו שכתוב בזהר, שיש שבת תתאה ושבת עילאה בכל שבת, ועל זה נאמר "את שבתותי תשמורו".

(לקוטי תורה' מא, א)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

והעברת שופר תרועה . . ביום הכיפורים . . וקדשתם את שנת

החמישים (כה, ט-ז)

בכל יום כיפורים יש בו הארה מבחינת שופר גדול דלעתיד לבוא. ועל כן כל מה שכתוב בשופר גדול דלעתיד לבוא, שיבואו כל נשמות האובדים והנדחים גם כן להשתחוות, כל זה הוא גם כן בכל יום כיפורים. שכן כל יום כיפורים יש בו הארה מבחינת היובל, וכל יובל יש בו הארה מבחינת היובל הכללי שבעולם הבא.

(על פי 'עטרת ראש' ע' כח)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

אל תונו (שם, יד)

נשמת כל אחד ואחד נקראת יונתי. אחד הפירושים לכינוי זה הוא מלשון 'אונאה'. שכן על ידי שהנשמה מלובשת בגוף ונפש הבהמית שהן מקליפת נוגה, הנה קליפה זו היא המאנה את הנשמה שתהי' נמשכת אחר רצון נפש הבהמית והגוף על ידי שמייפה לה את עניני עולם הזה, ואיך כי הם נחוצים ונצרכים מאד. מה שאין כן חלק הנשמה שאינו מלובש בגוף היא מובדלת מהקליפה ואין לה התחברות עימה.

(על פי 'אור התורה' ע' קצ ואילך)

כ"ק אדמו"ר מהרי"ש

וכי ימוך אחיך ומטה ידו עימך והחזקת בו (שם, לה)

נושא תוכן המאמר תפלה לעני הוא בביאור ענין משפיע ומקבל בכל הפרצופים הספירות והבחינות, והבכך הוא אשר משום זה צריך להיות גם למטה בציור אדם עני ועשיר להיותו ענין משפיע ומקבל, העני הוא המקבל, והעשיר הוא המשפיע. אבל - הרים הוד כ"ק אדמו"ר את הדרת קדושת קולו ואמר כמדבר בקול טענה - העני טוען למה צריך הוא דוקא להיות המקבל. וטענה זו של העני היא טענה צודקת.

(ספר התולדות אדמו"ר מהר"ש ע' 16)